

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 231.919 van 9 juli 2015
in de zaak A. 210.881/VII-38.978.**

In zake : Maria JANSSENS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Thomas Eyskens en Arne Vandaele
kantoor houdend te 1000 Brussel
Bischoffsheimlaan 36
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door
de Vlaamse regering
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bart Staelens
kantoor houdend te 8000 Brugge
Gerard Davidstraat 46, bus 1
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 27 november 2013, strekt tot de nietigverklaring van “het besluit dd. 8 november 2013 van de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur : houdende uitspraak over de beroepen aangetekend tegen de beslissing nr. D/PMVC/04L21/03263 van 12 mei 2005 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant houdende het verlenen van de milieuvergunning aan de b.v.b.a. FREDERICKX, Schuttersveldstraat 11, 3272 Scherpenheuvel-Zichem, om een inrichting voor productie van gewapende betonelementen gelegen op hetzelfde adres, te veranderen”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 228.048 van 10 juli 2014 is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing ingewilligd.

De verwerende partij heeft een verzoekschrift tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en verzoekster heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Ronny Vercruyssen heeft een verslag opgesteld.

De verwerende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. Verzoekster heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 18 juni 2015.

Staatsraad Peter Sourbron heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Sebastiaan De Meue, die loco advocaat Thomas Eyskens verschijnt voor verzoekster, en advocaat Laura Vanhee, die loco advocaat Bart Staelens verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Ronny Vercruyssen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De BVBA Frederickx exploiteert een inrichting voor de productie van gewapende betonelementen op een perceel aan de Schuttersveldstraat 11 te Scherpenheuvel-Zichem.

Dit perceel is overeenkomstig het bij koninklijk besluit van 7 november 1978 vastgestelde gewestplan Aarschot-Diest deels gelegen in KMO-zone, deels in agrarisch gebied.

3.2. Op 14 november 1996 heeft de deputatie van de provincie Vlaams-Brabant de basisvergunning voor de exploitatie van de betrokken inrichting verleend. De termijn van deze vergunning loopt tot 25 juni 2016.

3.3. De BVBA Frederickx dient op 15 december 2004 bij de deputatie van de provincie Vlaams-Brabant een aanvraag in om de bestaande inrichting te veranderen, zodat zij voortaan omvat :

- een stalplaats voor drie heftrucks en één laadschop;
- een schroefcompressor met een vermogen van 11 kW;
- de opslag van cement in twee silo's (45.000 kg en 80.000 kg), de opslag van ontkistingsolie in twee bovengrondse houders met een inhoud van respectievelijk 2.200 liter en 4.000 liter, en 420 liter in vaten;
- een stookolietank van 2.500 liter in een groeve, een bovengrondse dubbelwandige dieseltank van 3.300 liter, een opslag van 420 liter ontkistingsolie in vaten en een opslag van 2.200 liter ontkistingsolie in een bovengrondse tank;
- de opslag van diverse oliën (hydraulische olie, versnellingsbakolie en motorolie) in vaten, de opslag van 420 kg smeervet in vaten en een bovengrondse tank met 4.000 liter ontkistingsolie;
- een verdeelslang voor diesel;
- een labo voor betonproeven;
- machines voor het mechanisch behandelen van minerale producten met een

- geïnstalleerde totale drijfkraft van 41,47 kW;
- installaties voor de productie van betonwelfsels met een geïnstalleerde totale drijfkraft van 78 kW;
- een betoncentrale met een totaal vermogen van 37,4 kW;
- de opslag van minerale producten op een terrein met een oppervlakte van 1,2 ha;
- een bezinkput voor het opvangen van huishoudelijk afvalwater;
- een grondwaterwinning met een opgepompt debiet van 6 m³/dag en 1.200 m³/jaar.

3.4. Op 12 mei 2005 verleent de deputatie van de provincie Vlaams-Brabant de gevraagde vergunning tot verandering, voor een termijn die samenvalt met de geldigheidsduur van de basisvergunning.

3.5. Tegen deze beslissing worden twee bestuurlijke beroepen ingesteld bij de bevoegde Vlaamse minister, waaronder één door verzoekster.

3.6. De ministeriële beslissing over deze beroepen wordt door de Raad van State herhaaldelijk vernietigd, laatst bij arrest nr. 223.207 van 18 april 2013.

3.7. Ingevolge dat arrest wordt de beroepsprocedure opnieuw hernomen en in dat kader worden verscheidene adviezen uitgebracht :

- a) op 20 juni 2013 brengt de afdeling Gebieden en Projecten van het departement Ruimte Vlaanderen een gunstig advies uit over de aanvraag;
- b) de afdeling Milieuvergunningen adviseert op 25 juni 2013 eveneens gunstig, behalve voor wat betreft de vergunningverlening voor de portaalkraan van 16,87 kW;
- c) de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie maakt het advies van de afdeling Milieuvergunningen tot de zijne.

3.8. Met een besluit van 8 november 2013 verleent de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur de gevraagde milieuvergunning en

verklaart zij de aanvraag zonder voorwerp in zoverre die betrekking heeft op de portaalkraan.

Dit is de bestreden beslissing die als volgt is gemotiveerd :

“Overwegende dat het beroep ingediend door omwonenden betrekking heeft op het verlenen van de milieuvergunning voor het veranderen van een inrichting voor de productie van gewapende betonelementen;

Overwegende dat tijdens het openbaar onderzoek 7 bezwaren werden ingediend die onder meer betrekking hebben op wateroverlast, geluidshinder, zwaar verkeer en het niet hoofdzakelijk vergund zijn van de inrichting;

Overwegende dat de inrichting gelegen is op ongeveer 60 m van het dichtstbijgelegen woongebied met landelijk karakter; dat de dichtstbijgelegen woning op circa 150 m van de productiehal is gelegen; dat de inrichting gelegen is op een ruim terrein met als onmiddellijke burens het containerpark van Scherpenheuvel-Zichem en een garage;

Overwegende dat er een stalplaats voor 3 heftrucks en 1 laadschop ingericht is;

Overwegende dat de cement in 2 silo's van 45.000 kg en 80.000 kg opgeslagen wordt; dat de ontkistingsolie opgeslagen wordt in 2 bovengrondse houders van 2.200 en 4.000 l en dat 420 l ontkistingsolie opgeslagen wordt in vaten (totaal 131.620 l);

Overwegende dat de minerale producten opgeslagen worden op een verharde oppervlakte van 1,2 ha; dat het hele terrein verhard is, zodat er geen gevaar bestaat op bodemverontreiniging; dat het terrein stofvrij wordt gehouden door een borstelwagen;

Overwegende dat er een labo voor betonproeven ingericht is;

Overwegende dat er een zaagmachine van 24,6 kW geïnstalleerd is voor het mechanisch behandelen van minerale producten; dat de portaalkraan van 16,87 kW niet zal geplaatst worden door de exploitant;

Overwegende dat de installaties voor de productie van betonwelfsels uitgebreid zullen worden met 30,61 kW tot een geïnstalleerde totale drijfkracht van 78 kW;

Overwegende dat een betoncentrale met een totaal vermogen van 37,4 kW (een uitbreiding met 10,4 kW) zal worden geïnstalleerd;

Overwegende dat de Schuttersveldstraat vanaf de uitrit van de firma Frederickx tot de Mannenberg voldoende breed is om de autovoertuigen (personenwagens, vrachtwagens) en occasionele fietsers en wandelaars mekaar veilig te laten kruisen; dat de Schuttersveldstraat een rechte weg is, zonder bochten, zodat eventuele tegenliggers elkaar goed zien aankomen bij het kruisen; dat de afstand van de uitrit van de firma Frederickx tot de Mannenberg ongeveer 120 m bedraagt en dat verderop agrarisch gebied ligt; dat de Schuttersveldstraat inzake autoverkeer een rustige straat is, waar af en toe een autovoertuig langskomt en waar geen verkeersproblemen te verwachten zijn;

Overwegende dat er inzake de problemen van wateroverlast kan opgemerkt worden dat langs de Schuttersveldstraat naast het bedrijf een grote zone

onbebouwd en onverhard ligt, langswaar het regenwater in de bodem kan doordringen; dat de inrichting gelegen is in het Demerbekken volgens de watertoetskaart van Geo-Vlaanderen; dat de inrichting volgens dezelfde kaart niet gelegen is in een overstromingsgevoelig gebied; dat langs de Mannenberg op een afstand van ongeveer 120 m van de inrichting een effectief overstromingsgevoelig gebied gelegen is; dat evenwel de rest van het gebied langs de Schuttersveldstraat over een afstand van circa 700 m niet gelegen is in een overstromingsgevoelig gebied zodat het regenwater voldoende kan wegtrekken; dat de vergunningsplichtige activiteit mits naleving van de opgelegde voorwaarden verenigbaar is met het watersysteem en dat er geen schadelijke effecten aan het watersysteem worden verwacht;

Overwegende dat een vroeger akoestisch onderzoek van 15 september 2005 ter hoogte van meetpunt 1 (Diestsesteenweg 682) tijdens de dag geen overschrijdingen liet noteren; dat ter hoogte van meetpunt 2 (Mannenberg 249) tijdens de dag destijds overschrijdingen van 3,9 tot 8,4 dB(A) ten opzichte van de milieukwaliteitsnormen inzake geluid van bijlage 2.2.1 van titel II van het VLAREM konden worden genoteerd;

Overwegende dat de exploitant evenwel ondertussen een geïsoleerde poort liet installeren; dat de exploitant een aantal aanpassingen heeft aangebracht om de geluidsemissie van de machines te verminderen; dat aangepaste trillatten uit kunststof worden aangebracht op alle machines; dat de trilmotoren fijner afgesteld worden (lagere frequentie); dat de trillingstijden korter zijn; dat de exploitant moderne, stille heftrucks gebruikt; dat de poorten alleen worden geopend voor de evacuatie van elementen uit de productie;

Overwegende dat de algemene, sectorale en bijzondere vergunningsvoorwaarden (met onder meer geluidsvoorwaarden) eveneens opgelegd worden door de bestreden beslissing, die moeten nageleefd worden door de betrokken inrichting;

Overwegende dat de belangrijkste geluidsproducerende installaties binnen zijn geplaatst; dat geluidsbelastende activiteiten zoveel mogelijk beperkt worden tot de normale daguren;

Overwegende dat tijdens plaatsbezoeken op 8 april 2011 en 20 juni 2013 door een adviesverlener van de afdeling Milieuvergunningen er gedurende de productieactiviteiten van het bedrijf geen geluidshinder, afkomstig van de inrichting, kon waargenomen worden ter hoogte van de dichtstbijgelegen woning; dat het verkeerslawaaï van de dichtbijgelegen Mannenberg (weg Aarschot-Scherpenheuvel) overheersend was;

Overwegende dat gezien alle vorige vaststellingen kan aangenomen worden dat de emissiegrenswaarden inzake geluid kunnen gerespecteerd worden door het bedrijf;

Overwegende dat overeenkomstig artikel 7 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen de industriegebieden bestemd zijn voor de vestiging van industriële of ambachtelijke bedrijven en dat deze gebieden een bufferzone bevatten; dat voor zover zulks in verband met de veiligheid en de goede werking van het bedrijf noodzakelijk is, ze mede de huisvesting van het bewakingspersoneel kunnen omvatten; dat tevens in deze gebieden complementaire dienstverlenende bedrijven ten behoeve van de

andere industriële bedrijven worden toegelaten, namelijk: bankagentschappen, benzinestations, transportbedrijven, collectieve restaurants, opslagplaatsen van goederen bestemd voor nationale of internationale verkoop; dat gebieden voor ambachtelijke bedrijven en de gebieden voor kleine en middelgrote ondernemingen mede bestemd zijn voor kleine opslagplaatsen van goederen, gebruikte voertuigen en schroot, met uitzondering van afvalproducten van schadelijke aard;

Overwegende dat het agrarisch gebied, overeenkomstig artikel 11 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen, bestemd is voor de landbouw in de ruime zin en behoudens bijzondere bepalingen alleen de voor het bedrijf noodzakelijke gebouwen alsmede de woning van de exploitanten mag bevatten, benevens verblijfsgelegenheid voor zover deze een integrerend deel van een leefbaar bedrijf uitmaakt en ook de para-agrarische bedrijven; dat gebouwen bestemd voor niet aan de grond gebonden agrarische bedrijven met industrieel karakter of voor intensieve veeteelt slechts mogen opgericht worden op ten minste 300 m van een woongebied of op ten minste 100 m van een woonuitbreidingsgebied, tenzij het een woongebied met landelijk karakter betreft; dat de afstand van 300 m en 100 m echter niet geldt in geval van de uitbreiding van bestaande bedrijven;

Overwegende dat binnen een straal van 500 m rondom de inrichting de volgende gebieden gelegen zijn:

- Ten noorden: agrarisch gebied;
- Ten oosten: agrarisch gebied, woongebied met landelijk karakter;
- Ten zuiden: agrarisch gebied;
- Ten westen: agrarisch gebied, woongebied met landelijk karakter;

Overwegende dat de inrichting voor wat betreft het gedeelte gelegen in agrarisch gebied strijdig is met de bovenvermelde planologische voorschriften;

Overwegende dat de portaalkraan niet voorkomt op enig vergund bouwplan en dat het plaatsen van een dergelijke kraan wel degelijk onderworpen is aan de vergunningsplicht; dat de exploitant uitdrukkelijk afstand heeft gedaan van dit deel van de aanvraag, omdat er alternatieven uitgewerkt zijn voor de manipulatie van de vloerelementen; dat volgens gegevens in het dossier de vaste kraan ondertussen werd verwijderd; dat wat dit onderdeel betreft het beroep bijgevolg zonder voorwerp is; dat bij de machines voor het mechanisch behandelen van minerale producten bijgevolg een geïnstalleerde drijfkracht van 16,87 kW (= vermogen van portaalkraan) in mindering moet worden gebracht;

Overwegende dat voor de site op 6 september 2010 door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Scherpenheuvel-Zichem een voorwaardelijk positief planologisch attest verleend werd; dat in het planologisch attest er op gewezen wordt dat het bedrijf historisch gegroeid is en dat het bedrijf conform de visie die werd uitgewerkt in het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan op die locatie, mag blijven bestaan; dat volgens dit planologisch attest de mobiliteitsimpact van het bedrijf ook relatief beperkt is;

Overwegende dat als voorwaarde in het planologisch attest opgelegd wordt dat een verdere afwerking van het groenscherm tot een volwaardige bufferstrook wel noodzakelijk is; dat een voldoende ruime buffering van 3 meter moet gerealiseerd worden; dat aan de achterzijde (of westelijke zijde)

van het perceel een zone voor groenbuffer van 15 meter breedte moet gerealiseerd worden, zoals vermeld op het voorontwerp van ruimtelijk uitvoeringsplan 'lokaal bedrijventerrein Schuttersveld'; dat verder de buurtwegen nrs. 25 en 28 openbaar en begaanbaar moeten blijven;

Overwegende dat het planologisch attest vooral betrekking heeft op realisaties binnen korte termijn; dat wat de langetermijnvisie van het bedrijf betreft op deze plaats het planologisch attest vermeldt dat dit mee onderzocht moet worden bij de opmaak van het ruimtelijk uitvoeringsplan 'lokaal bedrijventerrein Schuttersveld' zoals voorzien in het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan;

Overwegende dat in artikel 4.4.26, §2, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening het volgende wordt gesteld:

‘§2 Op vraag van de houder van een planologisch attest dat het betrokken bestuursorgaan conform §1 verplicht tot de opmaak of de wijziging van een ruimtelijk uitvoeringsplan of een plan van aanleg, kan bij de aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning of een milieuvergunning worden afgeweken van de vigerende stedenbouwkundige voorschriften.

Vereist is dat de houder van het attest bewijst dat aan alle volgende voorwaarden is voldaan:

1° de aanvraag is ingediend binnen een jaar na de afgifte van het planologisch attest;

2° de aanvraag beperkt zich tot regelingen en voorwaarden voor de invulling van kortetermijnbehoeften, zoals aangegeven in het planologisch attest’;

Overwegende dat op 2 mei 2011 een aanvraag tot regularisatie werd ingediend bij de gemeente voor de bestaande toestand en een aanpassing van de groenbuffers en verhardingen; dat hiermee voldaan werd aan de eerste voorwaarde van artikel 4.4.26, §2, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening;

Overwegende dat volgens de gemeentediensten in de voormelde aanvraag een groenbuffer voorzien wordt van minimaal 3 meter breed, links achteraan een buffer van 3,9 tot 4,0 meter breed, achteraan een groenbuffer van 15 meter breed en rechts achteraan 6 tot 5 meter breed; dat deze aanvraag zich beperkt tot de bestendiging van de bestaande toestand; dat de aanvraag bijgevolg beperkt is tot regelingen en voorwaarden voor de invulling van kortetermijnbehoeften;

Overwegende dat het groenscherm aangevuld wordt met streekeigen planten; dat verder het perceel 261e omringd zal worden met knotwilgen; dat de inrichting bijgevolg geen visuele hinder zal veroorzaken ten opzichte van de buurt;

Overwegende dat volgens artikel 4.3.1, §2, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening de vergunningverlenende overheid bij de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening rekening kan houden met de in de omgeving bestaande toestand, doch ook beleidsmatig gewenste ontwikkelingen met betrekking tot functionele inpasbaarheid, de mobiliteitsimpact, de schaal, het ruimtegebruik en de bouwdichtheid, visueel-vormelijke elementen, cultuurhistorische aspecten en het bodemreliëf in rekening kan brengen; dat in het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan geopteerd werd om via een RUP een

beperkte uitbreiding van 2,6 ha te realiseren aan het bestaande bedrijventerrein ‘Schuttersveld’ ten behoeve van de herlokalisatie van bestaande bedrijven die omwille van hun verkeersgenererend karakter op de huidige plaats niet meer kunnen uitbreiden; dat een gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan inmiddels in opmaak is;

Overwegende dat voor de inrichting volgende stedenbouwkundige vergunningen werden verleend:

- Voorwaardelijke bouwvergunning voor de oprichting van één werkhuis en magazijn d.d. 22 april 1966;
- Bouwvergunning voor het oprichten van een hoogspanningscabine d.d. 18 april 1988;
- Bouwvergunning voor het uitbreiden van een bestaande productiehal d.d. 7 december 1992;
- Bouwvergunning voor het regulariseren van een afdak d.d. 15 juni 1999;
- Stedenbouwkundige vergunning voor het regulariseren van 2 silo's d.d. 4 oktober 2004;
- Stedenbouwkundige vergunning voor het regulariseren van 2 silo's, afgeleverd door de deputatie d.d. 14 juli 2011;
- Stedenbouwkundige vergunning voor het regulariseren van bestaande toestand en aanpassing van de groenbuffers en verhardingen, verleend door de deputatie op 10 mei 2012;

Overwegende dat deze stedenbouwkundige vergunning van 10 mei 2012 de bestaande bouwtoestand wettigt; dat gelet op de verleende stedenbouwkundige vergunningen het bedrijf als hoofdzakelijk vergund moet worden beschouwd; dat artikel 5.6.7, §1 VCRO bepaalt dat een milieuvergunningsaanvraag gunstig kan geadviseerd worden en vergund worden in afwijking op de bepalingen van een stedenbouwkundig voorschrift, voor zover voldaan is aan beide hiernavolgende voorwaarden:

- 1° de goede ruimtelijke ordening wordt niet geschaad, hetgeen in het bijzonder betekent dat de ruimtelijke draagkracht van het gebied niet wordt overschreden en dat de voorziene verweving van functies de aanwezige of te realiseren bestemmingen in de onmiddellijke omgeving niet in het gedrang brengt of verstoort;
- 2° de inrichting is stedenbouwkundig vergunbaar in afwijking van de bepalingen van een stedenbouwkundig voorschrift of, voor zover het gaat om een bestaande inrichting, is hoofdzakelijk vergund.

Overwegende dat bijgevolg gelet op de bovenvermelde overwegingen is voldaan aan de voorwaarden van artikel 5.6.7, §1 VCRO; dat bijgevolg de milieuvergunning kan verleend worden conform artikel 5.6.7, §1 VCRO;

Overwegende dat de hinder voor mens en milieu en de risico's voor de externe veiligheid, veroorzaakt door de gevraagde inrichting, mits naleving van de milieuvergunningsvoorwaarden tot een aanvaardbaar niveau kunnen worden beperkt, behoudens wat het volgend onderdeel van de aanvraag betreft, dat zonder voorwerp wordt verklaard:

- de portaalkraan van 16,87 kW”.

IV. Onderzoek van de middelen

Eerste middel (tweede en derde onderdeel)

Standpunt van de partijen

4. In een eerste middel voert verzoekster de schending aan van “artikel 159 van de Grondwet, artikelen 4.3.1., § 1, 1° en § 2, 4.4.26., § 2, en 7.4.4., § 1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, art. 17, eerste lid van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, de artikelen 2 en 3 van de Formele Motiveringswet [...], art. 11.4.1. van het Inrichtingsbesluit [...], het gewestplan Aarschot-Diest [...], het materieel motiveringsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel als algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, en van het gezag van gewijsde van het arrest dd. 18 april 2013, nr. 223.207 inzake JANSSENS”.

Het tweede en het derde onderdeel van het middel worden in het verzoekschrift als volgt toegelicht :

“Tweede onderdeel

[...]. Onverminderd het eerste onderdeel, is de bestreden beslissing onwettig omwille van de volgende redenen :

- (1) Art 4.4.26, § 2 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening regelt de zgn. anticipatieve vergunningverlening op grond van een planologisch attest.

De wijze van vergunningverlening leidt tot een complexe rechtshandeling die steunt op een positief planologisch attest. Het planologisch attest vormt daarbij een constitutief onderdeel van de vergunning. De regelmatigheid van de anticipatieve vergunning hangt daarmee (ook) af van de regelmatigheid van het onderliggende attest. De regelmatigheid van het attest wordt louter en alleen op grond van de besluitvorming over dit attest beoordeeld; een a posteriori motivering kan niet in aanmerking worden genomen.[...]

Eén van de belangrijkste bezwaren die verzoekende partij op 26 januari 2010 tijdens het openbaar onderzoek over de attestaanvraag heeft ingediend, betrof precies de vaststelling dat het bedrijf geen hoofdzakelijk vergund bedrijf is (zie randnr. 36 en 37 van het bezwaarschrift dd. 26 januari 2010). Op dit bezwaar is in de besluitvorming over het planologisch attest geen enkel antwoord gegeven door het bestuur, en zeker geen afdoende antwoord.

In zijn advies dd. 18 maart 2010 over het ontwerp van planologisch attest

gaat Ruimte en Erfgoed niet in op dit bezwaar; Ruimte en Erfgoed wijst op de laatste bladzijde van zijn advies zonder meer op de ‘hoofdzakelijke vergunde toestand’. De vermelding dat dit advies is geformuleerd op grond van een ‘beperkt onderzoek naar de vergunningstoestand’ (zie bladzijde 4 van het advies dd. 18 maart 2010) kan enkel worden begrepen als zijnde het bewijs van een (wellicht moedwillig) kennelijk onzorgvuldig gevoerd onderzoek : zelfs de talloze arresten van de Raad inzake het niet hoofdzakelijk vergund karakter van de site acht Ruimte en Erfgoed niet vermeldenswaardig, ook niet nu verzoekende partij deze in haar bezwaarschrift heeft vermeld.

De GECORO valt het advies van Ruimte en Erfgoed zonder meer bij. In zijn advies dd. 6 september 2010 maakt de GECORO het gebrekkig onderzoek en de manke analyse van de bezwaren van verzoekende partij door Ruimte en Erfgoed dus niet goed. Dezelfde dag keurt het schepencollege de aanvraag goed. Ook het college bevestigt dat het gaat om een hoofdzakelijk vergund bedrijf, maar verantwoordt deze kwalificatie niet op een andere manier dan door te steunen op het advies van Ruimte en Erfgoed.

Zodoende staat de onregelmatigheid van het planologisch attest vast, waardoor ook de regelmatigheid van de bestreden beslissing wordt aangetast.

Een vergelijkbare opmerking moet worden gemaakt over de bezwaren inzake ‘geen afweging in het licht van de goede ruimtelijke ordening’ en de ‘strijdigheid met de structuurplanning’. Verzoekende partij heeft deze bezwaren geformuleerd n.a.v. de aanvraag van het planologisch attest, maar hierop is nooit een deugdelijke weerlegging gevolgd, wel in tegendeel. Terzake verwijst verzoekende partij naar de uitgebreide toelichting van deze bezwaren in haar bezwaarschrift dd. 26 januari 2010.

Zo heeft verzoekende partij bij haar bezwaar inzake ‘geen afweging in het licht van de goede ruimtelijke ordening’ geopperd dat er ten onrechte niet de minste aandacht uitgaat naar de gevolgen van de aanvraag voor het leefmilieu, en de culturele en esthetische gevolgen, zodat er ten onrechte ook geen gelijktijdige afweging van de ruimtelijke behoeften van de verschillende maatschappelijke activiteiten mogelijk is [...]. Dit bezwaar is niet onderzocht en zeker niet weerlegd in het kader van de besluitvorming over het planologisch attest. Zoals hoger reeds gesteld, kan dit geval van onzorgvuldige besluitvorming niet worden goedge maakt door een a posteriori-motivering.

Als één van de punten inzake de strijdigheid met de structuurplanning heeft verzoekende partij erop gewezen dat FREDERICKX niet aansluit bij een kern, zodat daar volgens de provinciale structuurplanning geen bijkomende oppervlakte voor het opvangen van de gemeentelijke taakstelling inzake bedrijvigheid mogelijk is. Op p. 4 van het advies dd. 18 maart 2010 bevestigt Ruimte en Erfgoed dat FREDERICKX niet aansluit op een kern, maar verder wordt er gezwegen in alle talen over (het gebrek aan overeenstemming met) de provinciale structuurplanning. In de uiteindelijke besluitvorming wordt er verder over dit punt niets gezegd. Er valt niet in te zien op welke wijze een zorgvuldig handelend bestuur zich op een rechtsgeldige wijze kan engageren tot de opmaak van een ruimtelijk uitvoeringsplan, wanneer het voorwerp van het goed te keuren planologisch attest strijdt met de structuurplanning. Deze besluitvorming leidt er immers toe dat het engagement inzake de vaststelling van een ruimtelijk uitvoeringsplan niet op een wettige wijze kan worden

nagekomen.

Zodoende is de besluitvorming over het planologisch attest op een onwettige wijze tot stand gekomen en moet de goedkeuring van de milieuvergunningsaanvraag op grond van de anticipatieve vergunningverlening noodzakelijkerwijze onwettig worden bevonden. Dit betreft de eindbeslissing van een complexe rechtshandeling waarvan het planologisch attest een constitutieve doch onwettige akte vormt.

- (2) Er is verzoekende partij enkel een voorontwerp van RUP bekend, nl. dat waarvan zij in juli 2011 heeft kennis genomen in het kader van de screeningbeslissing van de Dienst MER.

Dit betreft een voorontwerpplan van ARCADIS dat dateert uit januari 2009, maar dit plan heeft een inhoud waaraan het voorontwerpplan waarover de minister het in de bestreden beslissing heeft, niet beantwoordt.

Volgens het voorontwerpplan van ARCADIS zou een buffer van 15 meter breed het nieuwe industriegebied aan alle zijden afbakenen (en wordt - cynisch genoeg - de woning van mevrouw Maria JANSSENS herbestemd tot een industriegebied resp. bufferzone).

De minister spreekt over een voorontwerp van RUP met een meer beperkte opvatting, nl. met een uitbreiding van 2, 6 ha 'ten behoeve van de herlocalisatie van bestaande bedrijven'. Het bedrijf van FREDERICKX wordt echter niet geherlocaliseerd, zodat de verwijzing naar dit voorontwerp RUP enkel al om deze reden niet kan worden begrepen (en daarom ook geen afdoend motiverend karakter heeft).

Nog daargelaten de vaststelling dat de minister de bestreden besluitvorming steunt op een voorontwerpplan dat niet gekend is, blijkt in ieder geval dat de minister zijn besluitvorming doorvoert in strijd met dit voorontwerpplan. Voor zover de verwijzing in de bestreden beslissing naar dit voorontwerpplan al enige pertinentie heeft, moet dus worden vastgesteld dat de motivering op dit punt tegenstrijdig is, en daarom ook onwettig.

- (3) Art. 5.6.7. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening is een zonevreemde vergunningsgrondslag voor milieuvergunningen, voor zover de betrokken inrichting hoofdzakelijk vergund is.

Art. 5.6.7. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening bepaalt immers :
[...].

De weergegeven bepaling van art. 5.6.7., § 1, 2° is de bepaling, zoals gewijzigd door het decreet dd. 8 juli 2011. Deze bepaling is 10 dagen na publicatie in het Belgisch Staatsblad in werking getreden, en dus op 25 juli 2011. De minister heeft deze bepaling dus in aanmerking moeten nemen in de bestreden besluitvorming.

Vóór de decretale wijziging dd. 8 juli 2011, gold als vereiste van art. 5.6.7., § 1, 2° zonder meer dat de inrichting hoofdzakelijk vergund moest zijn.

Deze (nieuwe) bepaling doet niets af van het vereiste dat bestaande inrichtingen, zoals FREDERICKX, stedenbouwkundig hoofdzakelijk vergund moeten zijn om de betrokken zonevreemde milieuvergunningsregel te kunnen toepassen [...].

Dit is echter het geval niet, zoals blijkt uit de diverse arresten van de Raad van State (zie hoger, punt I.4 en I.8.) en het advies dat zowel de Afdeling Ruimte en Erfgoed als de GMC hebben geformuleerd. De minister heeft dus

niet op een wettige wijze toepassing gemaakt van art. 5.6.7., § 1, 2° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, minstens heeft zij nagelaten om op een concrete en afdoende wijze in de bestreden beslissing te verantwoorden waarom zij deze adviezen terzijde kon schuiven.

Derde onderdeel

[...]. De minister heeft het gezag van gewijsde van het arrest dd. 18 april 2013 nr. 223.207 geschonden.

De schending van het gezag van gewijsde betreft de volgende overwegingen uit het arrest :

‘Een planologisch attest kan luidens artikel 4.4.24 VCRO slechts worden toegekend aan een hoofdzakelijk vergund bedrijf. De Raad van State heeft in zijn arrest nr. 211.645 van 1 maart 2011 geoordeeld dat de betrokken inrichting niet kan worden beschouwd als een hoofdzakelijk vergund bedrijf in de zin van het te dezen van toepassing zijnde artikel 4.1.1, 7°, VCRO. De pas later verkregen stedenbouwkundige vergunningen van 7 maart 2011 en 10 mei 2012 kunnen de onwettigheid van het planologisch attest niet herstellen, en dit alleen al omdat zij nog niet bestonden op het ogenblik dat de daartoe bevoegde overheid dit attest heeft verleend, en het bestuur er op dat ogenblik uiteraard zijn oordeel niet op heeft kunnen baseren’.

De verschillende stedenbouwkundige vergunningen die de minister opsomt om het bedrijf als hoofdzakelijk vergund te beschouwen, te weten de vergunningen van 22 april 1966, 18 april 1988, 7 december 1992, 15 juni 1999, 4 oktober 2004, 14 juli 2011 en 10 mei 2012 heeft de Raad van State in zijn vernietigingsarresten dd. 1 maart 2011 en 18 april 2013 in aanmerking genomen om te besluiten met het niet hoofdzakelijk vergund karakter van het bedrijf”.

5. De verwerende partij antwoordt dat verzoekster er onterecht van uitgaat dat de bestreden beslissing zou zijn gesteund op de artikelen 4.4.26, § 2, en 4.4.7, § 1, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna : VCRO), dat de motivering omtrent de regelmatigheid van de stedenbouwkundige vergunning van 10 mei 2012 verband houdt met de tweede voorwaarde van artikel 5.6.7 VCRO, dat zij bij de besluitvorming geen rekening moest houden met de adviezen waar verzoekster naar verwijst, dat de overweging dat bepaalde elementen beoordeeld zullen worden in een toekomstig ruimtelijk uitvoeringsplan (hierna : RUP) niet inhoudt dat de bestreden beslissing gesteund is op dat toekomstig RUP, dat zij zich voor het hoofdzakelijk vergund karakter van de inrichting heeft gebaseerd op de stedenbouwkundige vergunning van 10 mei 2012 en niet op het planologisch attest, dat de schending van artikel 5.6.7 VCRO in het verzoekschrift niet wordt aangevoerd en deze bepaling niet van openbare orde is zodat de schending ervan niet ambtshalve kan worden opgeworpen.

6. In haar memorie van wederantwoord dupliceert verzoekster dat de verwerende partij geen, minstens geen afdoende, duidelijkheid heeft gegeven over de rechtsgrond van de bestreden beslissing, dat van de drie aangevoerde rechtsgronden enkel artikel 5.6.7, § 1, VCRO als werkelijke rechtsgrond in aanmerking kan worden genomen, dat aan de Raad van State niet wordt gevraagd om de stedenbouwkundige vergunning van 10 mei 2012 te vernietigen, dat zij in het verzoekschrift wel degelijk de schending van artikel 5.6.7 VCRO heeft aangevoerd zodat er van een ambtshalve middel geen sprake is, dat de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel trouwens niet betekent dat de vindplaats van de geschonden geachte wettelijke of reglementaire bepalingen moet worden vermeld, dat het ontbreken van de vermelding van de geschonden wetsbepaling bovendien niet kan leiden tot de onontvankelijkheid van het middel wanneer het wordt ontleend aan “het ontbreken, de ontoereikendheid of de onjuistheid van de motivering van de bestreden beslissing”, dat de Raad van State daarenboven kan nagaan of “de verplichtingen, die verzoeker overtreden acht, niet door een andere tekst worden opgelegd” en dat de bestreden beslissing ingaat tegen het gezag van gewijsde van de in voorliggende zaak door de Raad van State gewezen arresten.

7. De verwerende partij herhaalt in haar laatste memorie dat zij enkel artikel 5.6.7 VCRO heeft toegepast, dat de schending van artikel 4.4.26 VCRO niet automatisch de schending van artikel 5.6.7 VCRO met zich meebrengt, dat de stedenbouwkundige vergunning van 10 mei 2012 nog steeds uitvoerbaar is en dat de schending van de toepassingsvoorwaarden van artikel 5.6.7 VCRO als zodanig niet in het verzoekschrift wordt aangevoerd.

8. In haar laatste memorie benadrukt verzoekster dat het schorsingsarrest geen uitspraak doet over de wettigheid van de stedenbouwkundige vergunning van 10 mei 2012 en dat zij in het verzoekschrift wel degelijk de onwettige toepassing van artikel 5.6.7 VCRO heeft opgeworpen.

Beoordeling

9. In het verzoekschrift wordt onder meer aangevoerd dat “[d]e minister [...] niet op een wettige wijze toepassing [heeft] gemaakt van art. 5.6.7., § 1, 2° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening”, inzonderheid omdat de betrokken inrichting niet hoofdzakelijk vergund is.

10. Artikel 4.4.26, § 2, VCRO bepaalt dat op vraag van de houder van een planologisch attest dat het betrokken bestuursorgaan conform paragraaf 1 verplicht tot de opmaak of de wijziging van een RUP of een plan van aanleg, bij de aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning of een milieuvergunning kan worden afgeweken van de vigerende stedenbouwkundige voorschriften.

Op grond van voormelde bepaling heeft de deputatie van de provincie Vlaams-Brabant op 10 mei 2012 aan de BVBA Frederickx een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het regulariseren van de bestaande toestand en aanpassing van de groenbuffers en verhardingen. Die stedenbouwkundige vergunning is gestoeld op het positief planologisch attest dat het college van burgemeester en schepenen van de stad Scherpenheuvel-Zichem op 6 september 2010 heeft afgegeven voor het behoud en de regularisatie van het bedrijf op de huidige locatie.

In zijn arrest nr. 223.207 van 18 april 2013 heeft de Raad van State tot de onwettigheid van het planologisch attest van 6 september 2010 besloten op grond van de overwegingen dat “een planologisch attest [...] luidens artikel 4.4.24 VCRO slechts [kan] worden toegekend aan een hoofdzakelijk vergund bedrijf”, “de Raad van State [...] in zijn arrest nr. 211.645 van 1 maart 2011 [heeft] geoordeeld dat de betrokken inrichting niet kan worden beschouwd als een hoofdzakelijk vergund bedrijf in de zin van het te dezen van toepassing zijnde artikel 4.1.1, 7°, VCRO” en “de pas later verkregen stedenbouwkundige vergunningen van 7 maart 2011 en 10 mei 2012 [...] de onwettigheid van het

planologisch attest niet [kunnen] herstellen, en dit alleen al omdat zij nog niet bestonden op het ogenblik dat de daartoe bevoegde overheid dit attest heeft verleend, en het bestuur er op dat ogenblik uiteraard zijn oordeel niet op heeft kunnen baseren”. Volgens hetzelfde arrest brengt “de onwettigheid van het planologisch attest [...] dan ook met zich dat in het bestreden besluit niet op wettige wijze toepassing kon worden gemaakt van artikel 4.4.26, § 2, VCRO”.

Uit het voorgaande volgt dat de verwerende partij de stedenbouwkundige vergunning van 10 mei 2012, die verleend werd op grond van een planologisch attest waarvan de onwettigheid in een arrest van de Raad van State werd vastgesteld, niet mocht betrekken bij de toepassing van artikel 5.6.7, § 1, VCRO, inzonderheid door te stellen dat die stedenbouwkundige vergunning de “bestaande bouwtoestand wettigt” en de milieuvergunningsaanvraag aldus betrekking heeft op een bestaande inrichting die hoofdzakelijk vergund is.

Het middel is gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt “het besluit dd. 8 november 2013 van de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur : houdende uitspraak over de beroepen aangetekend tegen de beslissing nr. D/PMVC/04L21/03263 van 12 mei 2005 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant houdende het verlenen van de milieuvergunning aan de b.v.b.a. FREDERICKX, Schuttersveldstraat 11, 3272 Scherpenheuvel-Zichem, om een inrichting voor productie van gewapende betonelementen gelegen op hetzelfde adres, te veranderen”.

2. Dit arrest dient bij uittreksel te worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

3. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing en van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 375 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van negen juli tweeduizend vijftien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Eric Brewaeys,	kamervoorzitter,
Peter Sourbron,	staatsraad,
Patricia De Somere,	staatsraad,
bijgestaan door	
Elisabeth Impens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Elisabeth Impens

Eric Brewaeys